

viser i en række andre sager, også benyttet og brugt på så væsentligt et område som ligelønsproblematikken. Men måske er det, fordi væsentligheden netop ikke ses af regeringen på det område.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til fru Mette Frederiksen vil jeg godt sige: Hvis jeg troede, loven virkede, ville jeg såmænd ikke lave den om. Denne her lov er bureaukratisk og fører ikke til det ønskede resultat. Den pålægger en masse besvær, og vi får ikke den viden, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil efterlyser hele tiden.

Eksemplet, som hr. Ole M. Nielsen nævnte, en virksomhed med ti medarbejdere, syv mænd og tre kvinder, hvad viser ligelønsstatistikken dér, hvis de har tre forskellige job? Lad os nu prøve at få lidt ræson ind i det her.

Når der så hånligt bliver talt om kampagner og bevidstgørelse omkring det her, må jeg bare sige, at jeg stadig har tro på, at den slags ting hjælper. Vi er jo nødt til at tale om det. Vi kan jo ikke lovgive os ud af alle problemer her i samfundet.

Vi er jo nødt til hele tiden at debattere de væsentlige spørgsmål, og det håber jeg da også, sådan en debat her i dag kan medvirke til. Så jeg vil opfordre fru Mette Frederiksen til at få et lidt mere lyst syn på menneskeheden.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis ministeren ikke mener, at vi får den nødvendige viden via det forslag, som bliver behandlet her i dag, vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan vi så får den, for det er jo ikke sådan, at regeringen har fremsat et forslag, der udpensler, hvordan vi så får den konkrete viden fra de konkrete arbejdspladser, der gør os i stand til at tage stilling til det.

Så til det her med, at man ikke kan lovgive om alting, at vi skal køre en kampagne for ligeløn: Der er altså lovgivet om ligeløn. Den lov er 26 år gammel. Det kan godt være, ministeren ikke mener, at man skal lovgive om alting, men hvis ministeren ikke mener, at man skal lovgive om ligeløn, så mener jeg, det er en større revolu-

tion, fordi det betyder, at vi skal tage lovgivning af bordet, hvis jeg forstår ministerens signaler korrekt.

Der er lovgivning på det her område, og jeg synes, det er fint, at der er lovgivning.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare lige præcisere, at det ikke er ligelønsloven, vi diskuterer her i dag. Det er en lønstatistik.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 124: Forslag til lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Venstres ordfører er forhindret i at være til stede i dag, og jeg skal på Venstres vegne holde ordførers tale.

Dette lovforslag skal ses i sammenhæng med lov om social service, hvor vi også havde et lovændringsforslag tidligere på dagen. Forslaget skal sikre, at lønmodtagere får ret til at tage orlov fra deres arbejde for i stedet at passe en nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.